

hævde ikke altid tør siges ubetinget at være til det gode. Jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale et Par enkelte Lovforslag.

Om Lovforslaget angaaende Laanekassen, Udligningskassen, altsaa de Lovbestemmelser, som tilsammen danner, hvad man kunde kalde for Valutareguleringen i Sønderjylland, vil jeg sige, at Løsningen af dette Spørgsmaal, som den her har fundet Udtryk, ikke er den, som stemmer med det konservative Folkepartis Ønsker med Hensyn til, hvorledes denne Sag rettelig burde have været ordnet. Man har i mit Parti stedse set paa Sagen saaledes, at der burde have været gennemført en størstilet og kulant Valutaregulering, og vort ledende Synspunkt i saa Henseende har været, at naar vi overtog Landsdele, som var saa hærgede og ødelagte ved Krigen, og lad mig tilføje, af Krigens Følger som Sønderjylland er blevet, og da først og fremmest af den tyske Valutas Depreciering, maatte man stille sig heroverfor, som enhver fornuftig Ejer vilde stille sig overfor en Ejendom, han faar i forsømt Tilstand, nemlig saaledes, at han ofrer meget betydeligt paa at bringe den i fuldkommen ydedygtig Tilstand, at han reparerer den fuldstændig, at han med andre Ord bringer den ganske paa Fode igen. Det forekommer mig, at den Ordning, der her søges gennemført ved Udligningskassen, minder lidt for meget om en saadan Reparation af et Hus, hvorved man omhyggelig sørger for Kælder- og Kvistlejlighederne, til Nød fjerde Sal, lader tredje Sal være nogenlunde forfalden og ganske ser bort fra den Tilstand, hvori første og anden Sal befinder sig. Man har med andre Ord indskrænket sig til i Stedet for at gennemføre en Valutaregulering, at gennemføre, hvad man kalder for en Udlignings-, en Erstatningslov. Som den højtærede Statsminister fuldkommen rigtigt betonede, drejer det sig her om de mindre bemidlede; Ministeren brugte ogsaa et andet Udtryk, nemlig dette, at Loven om Udligningskassen tager Sigte paa den jævnt stillede Del af Befolkningen. Dette beklager man fra vor Side, thi efter vor Mening burde disse Love ikke, som Tilfældet nu er blevet, kun have Karakteren af et Stykke social Lovgivning, men de burde have været en virkelig gennemført Valutaregulering. Det er nemlig ingenlunde ligegyldigt for et Land, om de store Forretninger og de større Formuer lider meget væsentlig Skade. Det kan fra et socialdemokratisk Standpunkt, ud fra hvilket man ønsker at skære alt ned til et vist lavere Niveau, maaske have sin Betydning, men det er jo ikke Meningen,

at dette skulde benyttes til at gennemføre ekstreme socialdemokratiske Nivellerings-teorier. Den finansielle Betænkelse ved at følge vore Planer om Gennemførelsen af en størstilet, en virkelig Valutaregulering havde man overvundet ved at gøre det i Form af et Statslaan og lade dette udstede paa den Maade, at Statsgældsbeviserne fik Form af de fra tidligere Tid i dansk Finansliv kendte Kreditbeviser, der oven i Købet kunde gaa Mand og Mand imellem som Omsætningsmidler og derigennem for en meget betydelig Del vilde have bødet paa den iøjnefaldende og tidt meget sørgelige Mangel paa Omsætningsmidler, der har gjort sig gældende i Overgangsperioden for Sønderjyllands Vedkommende. Jeg vil pege paa, at det var disse Planer, som vandt Bifald fra sønderjydske Side, og at man, naar man er gaaet de Veje, man her har fulgt, paa et væsentligt og ret afgørende Punkt har fjernet sig fra de sønderjydske Tillidsmænds Ønsker og ikke opfyldt, hvad man fra konservativ Side maa betegne som berettigede sønderjydske Forventninger. Paa den anden Side skal jeg villigt indrømme, at det ikke mindst ved Vestres forstaaende Støtte er lykkedes meget væsentlig at forbedre de Forslag, der oprindeligt blev stillet fra den radikale Regerings Side, og som jo var en karrig Løsning og en vilkaarlig Løsning, en Slags Almisselovgivning, saa at vi nu er kommet op til en betydelig Sum og er kommet til faste, bestemte Regler, hvorved Vilkaarlighed undgaas. Paa denne Maade har vi naaet det Kompromis, hvorom til syvende og sidst Partierne kunde samle sig, og derfor maa man ogsaa fra vor Side ganske naturligt slaa sig til Taals hermed.

I øvrigt vil jeg gerne udtale, at neppe nogen uheldig Mand vil kunne nægte, naar han ser paa hele denne Lovgivning, at den er præget af stor Liberalitet og stor Hensyntagen ikke alene til de sønderjydske Forhold i Almindelighed, men til de ejendommeligt blandede Sprog- og Nationalitetsforhold, der endnu er tilbage i enkelte Dele. Dette skulde ogsaa jeg regne til Ære for denne Lovgivning, men jeg nærer nogen Frygt for, at vi maaske paa et eller andet Punkt i saa Henseende turde være gaaet for vidt; dog haaber jeg oprigtigt, at vi ikke vil høste Skam til Tak, fordi vi har vist denne aabne Tillid til alle Befolkningens Elementer dernede, ogsaa de tyske Elementer, som nu bliver føjet ind i det danske Statssamfund. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne tilraade at gennemføre dette Lovkompleks hurtigt og i uforandret Skikkelse, og jeg kan ganske slutte mig til de